

ARCYBISKUP METROPOLITA
GDAŃSKI

Gdańsk-Oliwa, 26 maja 2023 r.

Znak akt: IV H 5 – 185/2023

XIII O 1 – 1/2023

Komunikat Metropolity Gdańskiego dotyczący wprowadzenia w Archidiecezji Gdańskiej posługi diakona stałego

W dniu Pięćdziesiątnicy, jak czytamy w Dziejach Apostolskich, wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i zaczęli głosić wielkie dzieła Boże. Wtedy zrodził się Kościół, który głosi Ewangelię aż do dziś. To zadanie, jak podkreśla papież Franciszek, realizuje się jedynie w mocy Ducha Świętego, który przygotowuje serca. On jest „siłą sprawczą ewangelizacji”. Duch Święty czyni to przez ludzi. Obdarza ich różnymi charyzmatami i powołuje do rozmaitych posług w Kościele. Niektóre posługi są konsekwencją przyjętych w Kościele święceń - biskupich, prezbiteratu i diakonatu, również diakonatu stałego. Inne natomiast są powierzane mężczyznom i kobietom przez obrzęd ustanowienia ich lektorami, akolitami i katechistami. Każda z tych posług jest w Kościele niezwykle ważna.

Dzieje Apostolskie zawierają opis ustanowienia siedmiu diakonów dla obsługiwanego stołów, aby apostołowie mogli się całkowicie oddać posłudze słowa. Sobór Watykański II odnowił urząd diakona w Kościele, który od V wieku pozostawał jedynie etapem przejściowym dla kandydatów do święceń kapłańskich. Błogosławiony papież Paweł VI, realizując postanowienie soboru, zachęcał, by w Kościołach lokalnych przywrócono diakonat stały z możliwością przyjęcia go przez żonatych mężczyzn.

Diakon stały może wspomagać pasterzy w posłudze liturgicznej i duszpasterskiej. Może udzielać chrztu, błogosławić małżeństwa, rozdzielać Komunię świętą, głosić kazania, przewodniczyć pogrzebom. Może również angażować się w różne formy parafialnej i ponadparafialnej aktywności: pracować z młodzieżą, w szkole, w służbie zdrowia; podejmować działalność charytatywną; animować dzieła nowej ewangelizacji, czy formować różnego rodzaju grupy zawodowe.

W obecnych czasach Kościół wzywa nas „do odpowiedniego dowartościowania daru Ducha Świętego, jakim jest posługa diakańska” (Kongregacja Wychowania Katolickiego, *Wytyczne dotyczące formacji diakonów stałych*, Rzym 1998, nr 90). Należy zatem przyjąć dar Boży, przywracając ten stan dla dobra wiernych. Wiele jest posług w Kościele. Trzeba jednak pamiętać, że sakramentalny akt święceń jest czymś więcej niż zwykłe wybranie, nominacja, delegacja lub ustanowienie. Jego konsekwencją jest dar Ducha Świętego, który pozwala sprawować świętą posługę w Kościele.

Apostołowie wprowadzili posługę diakona, gdy zaistniała konkretna potrzeba. Powołanie pochodzi od Boga, ale rozeznaje je Kościół i komunikuje to powołanemu. Dlatego nie można udzielać święceń diakonatu chętnym, ale tylko tym, których wezwie Kościół, tzn. których wskaże sam biskup lub przedstawią prezbiterzy po rozpoznaniu konkretnej potrzeby we wspólnocie wiary, której przewodzą. Dobro Kościoła gdańskiego, całej wspólnoty i poszczególnych wiernych stanowi więc pierwszą rację wprowadzenia w naszej archidiecezji diakonatu stałego.

Diakonem stałym może zostać żonaty mężczyzna po 35 roku życia, z minimum dziesięcioletnim stażem małżeńskim i za pisemną zgodą małżonki. Nie wystarczy zatem jego własna wola przyjęcia święceń. Diakonem stałym może też zostać kawaler ślubujący celibat w wieku nie niższym niż 30 lat. Dopuszczenie do diakonatu jest uwarunkowane ukończeniem studiów magisterskich z zakresu teologii (można je podjąć w Instytucie Teologicznym Archidiecezji Gdańskiej w Gdyni) i odbyciem czteroletniej formacji duchowej w trakcie ich trwania.

Zawierzam sprawę powołań modlitwie wspólnoty naszej archidiecezji i udzielam pasterskiego błogosławieństwa na czas rozeznawania powołania.

/-/ + Tadeusz Wojda SAC
Arcybiskup
Metropolita Gdański